

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/635/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613205011
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613205011.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľky: PaedDr. X. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W., Y. XXXX/XX, zastúpenej Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom, so sídlom v Y. W., K. XXX/XX, proti odporcovi: U. U., nar. X. X. XXXX, trvale bytom S. J., Q. Dr. Y. XXXX/X, zastúpenému JUDr. Milanom Trnovským, advokátom, so sídlom v S. J., E. T. J. XXXX/X, o určenie výživného na manželku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/124/2013-62 zo dňa 11.9.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš č.k. 10C/124/2013-62 zo dňa 11.9.2013 zamietol návrh navrhovateľky o určenie výživného na manželku. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala voči odporcovi určenia manželského výživného vo výške 200,- eur mesačne z dôvodu, že s manželom nežijú v spoločnej domácnosti, stará sa o maloleté dieťa, je zamestnaná ako učiteľka s priemerným mesačným príjmom 560,- eur, s maloletým dieťaťom býva v dvojizbovom byte, za ktorý platí mesačne 120,94 eur, na elektriku 32,- eur. Z dôvodu odchodu zo spoločnej domácnosti jej vznikli výdavky na nákup zariadenia a vybavenia bytu, keď s úhradou výdavkov jej pomáhajú rodičia.

Odporca s návrhom nesúhlasil, keď poukázal na jeho príjmy a výdavky, najmä na výdavky, ktoré mu vznikajú v súvislosti s návštevou maloletého dieťaťa.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázané, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný. Manželia v súčasnosti nežijú v spoločnej domácnosti, no obidvaja majú príjem z pracovného pomeru. Súd mal preukázané, že životná úroveň oboch manželov je približne rovnaká, preto nebola splnená jedna z podmienok na určenie manželského výživného. Príjem do rodiny navrhovateľky je tvorený z príjmu z pracovného pomeru vo výške 534,46 eur, z príjmu z rodičovského príspevku a prídavkov na deti vo výške 222,- eur a z výživného, uhrádzaného odporcom na maloleté dieťa vo výške 200,- eur. To znamená, navrhovateľka má k dispozícii spolu 956,46 eur. Výdavky na bývanie navrhovateľky predstavujú 136,- eur, teda disponibilný príjem navrhovateľky po odpočítaní výdavkov na bývanie činí 820,46 eur, keďže v rodine navrhovateľky bývajú dve osoby a to navrhovateľka a maloleté dieťa, celková

suma disponibilného príjmu pripadajúceho na jednu osobu činí 410,23 eur. Odporca poberá príjem z pracovného pomeru vo výške 997,12 eur, z ktorého uhradza výživné vo výške 200,- eur, výdavky na bývanie 155,- eur, výdavky na splátku stavebného úveru, ktorý bol použitý na nákup bytu vo výške 185,89 eur, disponibilný príjem, ktorý zostane odporcovi predstavuje 456,23 eur. Odporcovi navyše vznikajú výdavky na pohonné hmoty v súvislosti so stretávaním sa s maloletým dieťaťom v dôsledku presťahovania sa navrhovateľky mimo miesta z ich pôvodného spoločného bydliska. Výdavky na jednu cestu do miesta bydliska navrhovateľky a nazad predstavujú 31,30 eur, pri návštevách maloletého 2x do mesiaca 62,68 eur, teda disponibilný zostatok odporcu predstavuje 393,55 eur, čo je takmer totožný príjem na jednu osobu ako v domácnosti navrhovateľky. Preto s poukazom na zistený skutkový stav návrh ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedla, že s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí a ako prvé má za potrebné uviesť, že súd sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že navrhovateľka neopustila spoločnú domácnosť svojvoľne, ale z dôvodu, že ju odporca opakovane zo spoločnej domácnosti vyhadzoval a následne ju v prítomnosti ich maloletého syna aj fyzicky napadol, čo bol hlavný dôvod opustenia spoločnej domácnosti a následného presťahovania sa do W.. Odporca si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľky dobrovoľne, v dôsledku čoho vznikol rozdiel v životnej úrovni manželov, preto považuje nárok o určenie výživného za opodstatnený. Príjem odporcu predstavoval mesačne sumu vo výške cca 997,12 eur a jeho výdavky predstavovali výživné vo výške 200,- eur mesačne, výdavky na bývanie v sume 155,- eur mesačne, splátku stavebného úveru v sume 185,89 eur mesačne. Disponibilný príjem, ktorý zostal odporcovi, predstavoval sumu vo výške 456,23 eur. V mesiaci máj a jún 2013 vzhľadom k tomu, že navrhovateľka s maloletým ešte bývala v S. J., nevznikli odporcovi žiadne cestovné výdavky, čiže jeho disponibilný príjem bol vo výške 456,23 eur a príjem navrhovateľky predstavoval mesačne sumu vo výške 530,- eur. Vzhľadom k tomu, že maloletý navštevoval jasne v Liptovskom Mikuláši, navrhovateľka nedostávala rodičovský príspevok a z tohto dôvodu bola mzda zo zamestnania jej jediným príjmom navrhovateľka poberá ale taktiež prídavok na dieťa vo výške 23,10 eur mesačne a výživné od odporcu na maloletého v sume 20,- eur mesačne, čiže príjem navrhovateľky spolu s finančnou čiastkou určenou na výchovu a starostlivosť mal. J. predstavovala sumu vo výške 753,10 eur. Odôvodnené výdavky navrhovateľky v mesiaci máj 2013 boli nasledovné: výdavky na bývanie 152,94 eur, výdavky na kontaktné šošovky 12,- eur, na ktoré súd neprihliadal, avšak na ktoré vzhľadom na jej zdravotné problémy potrebuje nevyhnutne pri výkone jej povolania. Čiže po odpočítaní odôvodnených výdavkov zostal navrhovateľke disponibilný príjem v sume 588,16 eur a keďže v rodine navrhovateľky bývajú dve osoby a to navrhovateľka a maloleté dieťa účastníkov, celková suma disponibilného príjmu pripadajúceho na jednu osobu činila 294,08 eur, čo je podstatne nižšia suma, akou disponoval odporca, ktorý v tomto mesiaci disponoval finančnou čiastkou o 162,15 eur vyššou, ako navrhovateľka. Podobná situácia vznikla aj v mesiaci jún 2013. Rovnako aj v mesiaci august 2013 mal odporca vyšší disponibilný príjem, ako navrhovateľka. Taktiež to bolo aj v mesiaci september 2013. Preto v žiadnom prípade nemožno považovať životnú úroveň účastníkov za rovnakú. Po konečnom spriemerovaní všetkých mesiacov navrhovateľka dospela k záveru, že odporca mal vyššiu životnú úroveň približne o 55,- eur mesačne. Súd vo svojom odôvodnení použil najsilnejší mesiac navrhovateľky a vôbec neprihliadol na situácie, keď bola navrhovateľka naozaj vo finančnej tiesni. Súd neprihliadal na to, že navrhovateľka sa stará o domácnosť, v ktorej vychováva ich spoločného syna, ako ani to, že bola v nepriaznivej situácii spôsobenej nie vlastným zavinením, ale zavinením odporcu, ktorý ju fyzicky napadol v prítomnosti ich maloletého syna. Poukazuje tiež na to, že sa s odporcom snažili mimosúdne dohodnúť, v dôsledku čoho sa tiež požiadalo o odročenie pojednávania, keď odporca prisľúbil, že jej uhradí výživné v sume 50,- eur mesačne späť od podania návrhu, t.j. od mája až do rozvodu manželstva pod podmienkou, že bude súhlasiť s rozvodom a nebude robiť zbytočné priesťahy v konaní. Odporca takúto mimosúdnu dohodu zatajil a so sumou nesúhlasil, čo považuje z jeho strany za nemorálne. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril odporca, ktorý uviedol, že súd prvého stupňa v danej veci vykonal dokazovanie, keď dospel k správnym skutkovým zisteniam. Navrhol rozsudok potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníčkou konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnoti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnoti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli účastníci v rámci odvolacieho konania, sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd stručne, jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, na základe akých skutočností vychádzal a akými úvahami sa pri vyhodnení skutkového stavu riadil, a teda splnil podmienky ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Na dôvody v ňom uvedené odvolací súd v podrobnostiach odkazuje a len na zdôraznenie správnoti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na podané odvolanie navrhovateľky dodáva nasledovné:

Navrhovateľka v odvolaní opätovne poukazovala na skutočnosti, ktoré boli predmetom prvostupňového konania a pokiaľ zdôrazňovala skutočnosť, že do nepriaznivej situácie sa nedostala svojvoľne, pretože spoločnú domácnosť opustila z dôvodu, že ju odporca vyhadzoval a následne aj v prítomnosti ich maloletého syna aj fyzicky napadol, čo bol hlavný dôvod opustenia spoločnej domácnosti a následného presťahovania sa do Topoľčian. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že tieto okolnosti nie sú predmetom dokazovania konania o manželské výživné, ale sú predmetom dokazovania v prípadnom konaní o rozvod manželstva, kde súd je povinný zistiť príčiny rozvratu manželstva. Správne súd prvého stupňa vychádzal z ust. § 71 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, vychádzajúc zo zásady, že vzájomná vyživovacia povinnosť je prejavom rovnoprávnosti manželov v oblasti majetkových vzťahov a podmienkami pre priznanie manželského výživného, ktoré musia byť splnené súčasne, sú právna existencia manželstva v čase, za ktorý sa výživné uplatňuje, neplnenie si vyživovacej povinnosti jedným z manželov, rozdielna životná úroveň manželov, schopnosť a možnosť povinného manžela prispievať na výživu oprávneného manžela a súlad s dobrými mravmi. Aj odvolací súd preskúmaním spisového materiálu mal preukázané zhodne so súdom prvého stupňa, že životná úroveň oboch manželov je približne rovnaká. Preto odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolanie, nakoľko v napadnutom rozhodnutí súdu prvého stupňa nezistil pochybenie, preto ho potvrdil ako vecne správne.

Okresný súd sa správne v odôvodnení rozhodnutia zamerail len na argumenty, ktoré sú hľadiska súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce. Právo na spravodlivý súdny proces nezahŕňa, aby sa súd stotožnil s názormi účastníkov konania, navrhovaním a hodnotením dôkazov (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 252/04).

Vzhľadom na tieto dôvody, ako aj dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvého stupňa a ktoré nebolo potrebné pre svoju presvedčivosť opätovne uvádzať v tomto odôvodnení rozhodnutia, odvolací súd podľa citovaného ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Napriek tomu, že odporca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd rozhodol tak, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a to z dôvodu charakteru predmetu konania, ktorým je určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi, teda odvolací súd prihliadal na rodinné vzťahy medzi účastníkmi konania, a preto bolo dôvodné aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.